

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **X. Y.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Pokorným
sídlem náměstí Kinských 601/3, 150 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo kultury České republiky**
sídlem Maltézské náměstí 471/1, 118 11 Praha

za účasti: **Národní Galerie v Praze**
sídlem Staroměstské náměstí 606/12, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2024, č. j. MK 50638/2024 OMG

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2024, č. j. MK 50638/2024 OMG, se ruší a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 21 477 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce advokáta JUDr. Tomáše Pokorného.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce žádal, aby mu Národní galerie poskytla fotodokumentaci zadních stran tří obrazů Otakara Kubína a dále fotodokumentaci dalších čtyř obrazů tohoto malíře, které již vrátila v rámci restitucí původním majitelům.
2. Národní galerie žádost žalobce odmítla rozhodnutím ze dne 30. 4. 2024, č. j. NG/735/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) s odůvodněním, že poskytnutím fotodokumentace by došlo k porušení práv třetích osob k předmětu práva autorského.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 6. 2024, č. j. MK 50638/2024 OMG (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a uvedl, že důvodem odmítnutí poskytnutí fotodokumentace zadních stran tří obrazů je bezpečnostní riziko, které by pořízením fotografií a nemožností kontroly, jak tyto fotografie budou v budoucnu využity, mohlo vzniknout. U zbylých obrazů uvedl, že Národní galerie nemá s poskytnutím fotodokumentace souhlas jejich současných majitelů.
4. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a poskytnutí požadovaných informací.

Obsah správního spisu

5. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti.
6. Z emailové komunikace, která započala dne 19. 2. 2024, vyplývá, že žalobce kontaktoval Národní galerii s tím, že se zajímá o život a dílo malíře Otakara Kubína. Žalobce požadoval řadu informací, z nichž některé mu Národní galerie neposkytla.
7. Dne 15. 4. 2024 podal žalobce žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Touto žádostí požadoval poskytnutí následujících informací:
  - 1) fotodokumentace zadních stran obrazů, inventární čísla O 13323, O 6132 a O 13419
  - 2) fotodokumentace obrazů, které NGP vrátila v rámci restitucí původním majitelům, inventární čísla O 1829, O 8102, O 8130 a O 9225.
  - 3) určení zákona, který dovoluje zaměstnancům Národní galerie v Praze dělat z něho *občana druhé kategorie a darebáka*,
  - 4) určení zákona, který dovoluje zaměstnancům Národní galerie v Praze zakázat mu získání fotodokumentace zadních stran konkrétních tří obrazů Otakara Kubína,
  - 5) pověření zaměstnankyně Národní galerie v Praze Mgr. H., které ji opravňuje za NGP rozhodovat,
  - 6) určení zákona, který dovoluje zaměstnankyni Národní galerie v Praze, paní Mgr. H. diskriminovat jeho osobu,
  - 7) pracovní náplň paní Mgr. H.,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

8) a soupis badatelských grantů s vyznačením jejich příjemců z řad zaměstnanců Národní galerie Praha s názvem projektu a vyznačením přiznané výše za poslední tři roky.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

8. Informace pod body tři až osm Národní galerie žalobci poskytla sdělením ze dne 26. 4. 2024, č. j. NG 691/2024. Informace poskytnuté sdělením považoval žalobce za nedostatečné, na což reagoval stížností ze dne 2. 5. 2024. Národní galerie sdělením ze dne 17. 5. 2024 informace upřesnila.
9. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 30. 4. 2024 Národní galerie odmítla poskytnout žalobci informace požadované pod body 1 a 2 žádosti.
10. Národní galerie uvedla, že informace nemůže poskytnout, jelikož by byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících. Poskytnutí informací proto odmítla podle § 15 odst. 1 a § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona.
11. Dne 2. 5. 2024 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání.
12. Z emailové komunikace dále vyplývá, že si žalobce s Národní galerií sjednal badatelskou návštěvu. Národní galerie žalobci sdělila, že na této badatelské návštěvě si bude moci prostudovat i zadní strany obrazů s inventárními čísly O 13323, O 6132 a O 13419, o které se zajímá.
13. Termín badatelské návštěvy byl dohodnut na pátek 10. 5. 2024. Dle žalobce tato badatelská návštěva skutečně proběhla.
14. Dne 11. 6. 2024 žalovaný odvolání žalobce zamítl. K odvolacím námitkám uvedl následující:

Fotodokumentaci zadních stran obrazů s inventárními čísly O 13323, O 6132 a O 13419 odmítla Národní galerie v Praze poskytnout s ohledem na možné bezpečnostní riziko, které by pořízením fotografií a nemožností kontroly, jak tyto fotografie budou v budoucnu využity, mohlo vzniknout.

Vzhledem k tomu, že Národní galerie v Praze není již správcem obrazů s inventárními čísly O 1829, O 8102, O 8130 a O 9225, které byly vydány v rámci restitucí původním majitelům, není ani držitelem autorských práv k těmto obrazům a nemá souhlas jejich majitelů s poskytnutím jejich fotodokumentace, odmítla fotografie poskytnout.

S ohledem k výše uvedenému odvolací správní orgán dospěl k závěru, že povinný subjekt nemůže poskytnout požadované informace na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. Napadené rozhodnutí Národní galerie v Praze č. j. NG 735/2024, o odmítnutí žádosti, ze dne 30. května 2024 bylo vydáno v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. a správním řádem.

Žaloba

15. Žalobce v podané žalobě uvedl, že se zajímá o život a dílo malíře Otakara Kubína, pracuje na jeho životopise a jeho záměrem je vyhotovit soupis výstav, kterých se malíř zúčastnil, a soupis malířových děl do roku 1920. Dne 15. 4. 2024 kontaktoval Národní galerii v Praze (osobu zúčastněnou na řízení) a požádal ji mimo jiné o fotodokumentaci celkem 7 obrazů s odůvodněním, že ji potřebuje ke své badatelské činnosti. V žádosti uvedl mimo jiné následující:

[...] ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o zpřístupnění následujících dokumentů a informací:

  - 1) Fotodokumentace zadních stran obrazů inventární čísla O 13323, O 6132 a O 13419.
  - 2) Fotodokumentace obrazů, které NGP vrátila v rámci restitucí původním majitelům, inventární čísla O 1829, O 8102, O 8130 a O 9225.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

16. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce uvádí, že žalovaný nespecifikoval, v čem spatřuje bezpečnostní riziko a nevysvětlil, proč toto riziko existuje jen u informací pod bodem 1 žádosti a nikoli i u informací pod bodem 2. Podle žalobce Národní galerie přitom jiným badatelům fotografie zadních stran obrazů poskytuje.
17. Podle žalobce nelze zadní strany obrazů považovat za autorské dílo a tím pádem nelze poskytnutí zadních stran obrazů odmítnout z důvodu, že by byla porušena práva třetích osob podle § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona. Zadní strana obrazu je podle žalobce pouze součástí hmotného substrátu díla. Dílo může být předmětem vlastnického práva jen jako celek.
18. Žalobce uvádí, že v případě, že by soud vyhodnotil z jakéhokoliv důvodu zadní stranu obrazu jako dílo, ale i v případě vyhodnocování tvrzeného bezpečnostního rizika, měla Národní galerie provést nejprve test proporcionality mezi právem žalobce na informace a právem autora na ochranu těchto informací, případně ve vztahu k bezpečnostnímu riziku. Test proporcionality však zjevně neproběhl, alespoň ze správního spisu tomu nic nenasvědčuje.

Vyjádření žalovaného ze dne 30. 9. 2024

19. Ve svém vyjádření žalovaný uvádí, že bezpečnostní riziko se nevztahuje na obrazy uvedené pod bodem 2 žádosti. K poskytnutí fotodokumentace obrazů pod bodem 2 žádosti žalovaný nemá souhlas současných majitelů a nemůže ho získat, jelikož neví, kdo díla vlastní. Národní galerie má zároveň ve svém fotoarchivu uloženy pouze černobílé negativy předních stran těchto děl, neboť fotografování zadních stran nebylo v době uložení děl běžné.
20. Bezpečnostní riziko žalovaný spatřuje v poskytnutí fotodokumentace obrazů uvedených pod bodem 1 žádosti. Jedná se o ty obrazy, ke kterým žalobce požadoval fotodokumentaci zadních stran. Podle žalovaného existuje reálná obava, aby nebyla v budoucnu vyhotovena kompletní falza. S falzy, u kterých padělatelé napodobovali staré výstavní štítky a štítky původních majitelů má Národní galerie zkušenosti. Fotografie zadních stran obrazů neposkytuje Národní galerie ani profesionálním badatelům; poskytuje je zcela výjimečně pro odborné soupisové katalogy nebo publikace, které jsou připravovány v rámci badatelských grantů. Žalovaný uvádí, že nebyl nucen bezpečnostní riziko více rozvádět.
21. K námitce žalobce, že zadní strana obrazu není autorské dílo, žalovaný uvádí, že zadní strany obrazů Národní galerie neposkytla, jelikož není ujistěna, jak žalobce v budoucnosti se získanými informacemi a pořízenými fotografiemi naloží.

Replika žalobce ze dne 31. 12. 2024

22. V replice žalobce uvádí, že nikdy nepožadoval fotografie zadních stran obrazů uvedených pod bodem 2 žádosti. Až nyní žalovaný tvrdí, že Národní galerie disponuje pouze černobílými negativy předních stran těchto děl. Stačilo tedy, aby Národní galerie tuto informaci žalobci sdělila a jeho žádost by byla v této věci vyřízena.
23. Podle žalobce žalovaný hledá důvody, proč zadní strany obrazů uvedených pod bodem 1 žádosti neposkytnout, místo toho, aby hledal způsoby, jak tvrzené bezpečnostní riziko snížit. Lze si podle něj představit například poskytnutí několika samostatných fotografií zadních stran obrazů obsahující informace důležité pro badatelské účely s tím, že tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

samostatné fotografie nebudou tvořit celou zadní stranu obrazu a nebude tak možné vytvořit falzum.

24. Žalobce dále zcela postrádá vysvětlení, proč soukromí badatelé představují bezpečnostní riziko a zpracovatelé odborných a soupisových katalogů nebo publikací připravovaných v rámci badatelských grantů toto riziko nepředstavují. Žalovaný tak rozděluje badatele do dvou kategorií s různými právy, byť takový postup nemá oporu v zákoně.

Duplika žalovaného ze dne 28. 1. 2025

25. Podle žalovaného je třeba posoudit vztah informačního zákona a zákona č. 122/2000 Sb. o ochraně sbírek muzejní povahy (dále jen „sbírkový zákon“). Národní galerie je ve smyslu sbírkového zákona poskytovatelem standardizovaných veřejných služeb. Ze sbírkového zákona vyplývá, že zákon rozlišuje mezi poskytováním informací o sbírce, které bude podléhat režimu informačního zákona a mezi zpřístupňováním sbírky a stanovením režimu sbírky, které se řídí sbírkovým zákonem.

26. Pokud jde o zpřístupňování sbírky jako takové (tedy o faktické poskytnutí a zprostředkování sbírkového předmětu), tak Národní galerie musí podle § 9 odst. 1 písm. f) sbírkového zákona umožnit zpřístupnění sbírky nebo jednotlivých předmětů pro studijní a vědecké účely. Ze zákona však nevyplývá povinnost zpřístupňovat sbírkové předměty formou poskytování elektronických rozmnoženin. Podle žalovaného nelze s odvoláním na informační zákon rozšířit povinnost zpřístupnění sbírky podle sbírkového zákona.
27. Žalovaný uvádí, že smyslem informačního zákona je především stanovení podmínek přístupu veřejnosti k informacím o činnosti veřejnoprávních subjektů za účelem zajištění kontroly činnosti veřejné správy, mj. též kontroly vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem. Smyslem informačního zákona není poskytovat služby občanům ve smyslu badatelské činnosti. Badatelský výzkum není zcela legitimním účelem z hlediska informačního zákona.
28. Žalovaný dále uvádí, že fakticky byly požadované informace týkající se zadních stran obrazů poskytnuty, a to v rámci badatelské návštěvy dne 10. 5. 2024. Žalobce si mohl zadní strany obrazů fyzicky prohlédnout.
29. Podle žalovaného byl proveden i test proporcionality. Národní galerie došla k závěru, že nelze upřednostnit žalobcův soukromý zájem na získání informací pro badatelské účely nad zájmem na ochranu sbírek.

Vyjádření Národní galerie ze dne 10. 2. 2025

30. Národní galerie ve svém vyjádření ve shodě s žalovaným zdůrazňuje nutnost posouzení vztahu informačního zákona a sbírkového zákona. Povinnost umožnit zpřístupnění sbírkového předmětu způsobu ve sbírkovém zákoně stanovené nelze rozšířit s odvoláním na informační zákon. Informační zákon se nevztahuje na vzhled sbírkových předmětů. Vzhled sbírkových předmětů přitom nelze považovat ani za informaci, která by se vztahovala k působnosti Národní galerie. Účelem informačního zákona není poskytování badatelské služby, čímž žalobce opakovaně argumentuje. Žalobce podle Národní galerie zneužívá možnosti dané informačním zákonem.
31. Národní galerie nesouhlasí s tvrzením žalobce, že neprovedla test proporcionality. Tento test provedla jak podle sbírkového zákona, tak podle informačního zákona. Došla k tomu, že nelze upřednostnit soukromý zájem žalobce nad veřejným zájmem na ochranu sbírek podle sbírkového zákona.

Triplika žalobce ze dne 10. 3. 2025

32. Žalobce uvádí, že žalovaný ani Národní galerie v průběhu správního řízení nijak nerozporovaly, že je informační zákon na žalobcem požadované informace aplikovatelný. Sbírkový zákon pouze ukládá vlastníkově sbírky povinnost umožnit zpřístupnění sbírky bez toho, aby tento zákon stanovil podmínky, za kterých může vlastník sbírky omezit právo široké veřejnosti na přístup ke sbírce.
33. Podle žalobce z komentářové literatury a rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pojem „informace vztahující se k působnosti povinného subjektu“ je třeba chápat široce. To zahrnuje nejen informace z výkonu veřejné správy, ale i jakékoliv informace týkající se činnosti povinného subjektu, včetně nakládání s majetkem a dalších aspektů činnosti, které mají veřejný význam.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Kvadruplika žalovaného ze dne 8. 4. 2025

34. Žalovaný uvádí, že fotografie zadních stran obrazů nelze považovat za informace o činnosti povinného subjektu. Sbírkový předmět byl žalobci ve smyslu sbírkového zákona zpřístupněn a ten tak má požadované informace k dispozici.

Posouzení věci soudem

35. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i z moci úřední. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem ve stanovené lhůtě nevyjádřili nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

36. Soud vyšel především z následující právní úpravy.

§ 2 odst. 1 informačního zákona

Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

§ 11 odst. 1 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud její poskytnutí významně nebo přímo ohrožuje účinnost bezpečnostního opatření stanoveného na základě zvláštního předpisu pro účel ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku.

§ 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona

Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud by tím byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským (dále jen „právo autorské“).

§ 12 informačního zákona

Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

§ 15 odst. 1 informačního zákona

Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

37. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Uvádí, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, v čem žalovaný spatřuje bezpečnostní riziko a proč toto riziko existuje pouze u informací po bodem 1 žádosti. Dále žalobce namítá, že zadní stranu obrazu nelze považovat za autorské dílo a proto nelze poskytnutí informací odmítnout podle § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona. I kdyby se však o autorské dílo jednalo, tak žalovaný neprovedl test proporcionality.
38. Žalobce navrhoval provést řadu důkazů. Soud však shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Provádění dokazování by tak bylo nadbytečné a na výsledku řízení by nemohlo nic změnit (viz níže).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

K přezkoumatelnosti rozhodnutí

39. Z žádosti o informace je zřejmé, že u obrazů uvedených pod bodem 1 žádosti žádal žalobce o fotodokumentaci zadních stran, zatímco u obrazů uvedených po bodem 2 stranu obrazu přímo v žádosti nespecifikoval. Ve své replice však uvádí, že *nikdy nepožadoval od Národní galerie v Praze fotodokumentaci zadních stran obrazů s inventárními čísly O 1829, O 8102, O 8130 a O 9225, ale pouze jejich přední strany.*
40. V prvostupňovém rozhodnutí Národní galerie uvedla následující:
- S ohledem na skutečnost, že žadatel požadoval pod bodem 1 a 2 své žádosti informace, jejichž poskytnutím by byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv s ním souvisejících, je tímto naplněn důvod pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informací a NGP není oprávněna v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 písm. c) InfZ informace v této části poskytnout.
41. V prvostupňovém rozhodnutí byl jediným důvodem neposkytnutí požadovaných informací § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona.
42. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že
- Fotodokumentaci zadních stran obrazů s inventárními čísly O 13323, O 6132 a O 13419 odmítla Národní galerie v Praze poskytnout s ohledem na možné bezpečnostní riziko, které by pořízením fotografií a nemožností kontroly, jak tyto fotografie budou v budoucnu využity, mohlo vzniknout. Vzhledem k tomu, že Národní galerie v Praze není již správcem obrazů s inventárními čísly O 1829, O 8102, O 8130 a O 9225, které byly vydány v rámci restitucí původním majitelům, není ani držitelem autorských práv k těmto obrazům a nemá souhlas jejich majitelů s poskytnutím jejich fotodokumentace, odmítla fotografie poskytnout.
43. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že povinný subjekt nemůže poskytnout požadované informace na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona.
44. Pokud jde o obrazy s inventárními čísly O 13323, O 6132 a O 13419, žalovaný uvedl, že tyto odmítla Národní galerie v Praze poskytnout s ohledem na možné bezpečnostní riziko. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) informačního zákona se však o bezpečnostním riziku vůbec nezmiňuje. Toto ustanovení umožňuje omezit poskytnutí informace, pokud její poskytnutí významně nebo přímo ohrožuje účinnost *bezpečnostního opatření stanoveného na základě zvláštního předpisu* pro účel ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku.
45. Pokud chtěly správní orgány neposkytnout informace podle § 11 odst. 1 písm. d), pak měly uvést, o jaké bezpečnostní opatření stanovené na základě zvláštního předpisu se opírají, a jakým způsobem by byla poskytnutím informací snížena jeho účinnost. To však neučinily. Národní galerie ve svém prvostupňovém rozhodnutí bezpečnostní riziko vůbec nezmiňuje a žalovaný svou úvahu nijak nerozvedl. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
46. I pokud by žalovaný bezpečnostní opatření specifikoval, nemohl by poskytnutí informací odmítnout bez dalšího s pouhým odkazem na tento zákonný důvod. V případech, v nichž povinný subjekt podle informačního zákona aplikuje konkrétní zákonný důvod pro neposkytnutí informace, musí současně zvažovat, zda zákonná ochrana těmto údajům stanovená je v konkrétním případě skutečně proporcionální z hlediska nezbytného omezení práva na přístup k informacím (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 6. 2025, sp. zn. IV. ÚS 2375/24).

47. Pokud povinný subjekt dospěje k závěru, že jsou splněny formální podmínky pro odepření informace, tak provede test proporcionality (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2024, č. j. 10 As 312/2023-26).
48. Žalovaný však v projednávané věci test proporcionality ve vztahu k tvrzenému bezpečnostnímu riziku neprovedl.
49. Tento test neprovedl ani ve vztahu k obrazům, jejichž fotodokumentaci odmítl poskytnout s odkazem na ustanovení § 11 odst. 2 písm. c) informačního zákona.
50. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

K dalším vyjádřením žalovaného a Národní galerie

51. Soud neopomněl, že žalovaný správní orgán i Národní galerie v průběhu soudního řízení přinášely nové důvody, proč není možné informace poskytnout.
52. K tomu soud uvádí, že vychází výlučně z odůvodnění rozhodnutí, které přezkoumává (viz rozsudky NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58 a ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Nedostatky odůvodnění rozhodnutí, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nelze zhojit uvedením chybějících náležitostí odůvodnění ve vyjádření k žalobě (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní: Komentář. § 76 [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-7-3]. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X).
53. Pokud žalovaný nebo Národní galerie odmítly informace poskytnout z důvodů deklarovaných v průběhu soudního řízení, měly tyto důvody vtělit do svého rozhodnutí. Jelikož tak neučinily, soud nemůže jejich argumentaci v tomto řízení přezkoumat.

Závěr a náklady řízení

54. Soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Zjištěná nepřezkoumatelnost brání postupu podle § 16 odst. 6 informačního zákona, proto soud zároveň nestanovil povinnému subjektu povinnost informaci poskytnout (viz rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2010, č. j. 1 As 8/2010-65).
55. Žalovaný v dalším řízení ve spolupráci s žalobcem objasní, jaké informace žalobce nadále požaduje, a ve vztahu k těmto informacím znovu rozhodne. Setrvá-li žalovaný na důvodech odmítnutí uvedených v napadeném rozhodnutí, bude postupovat podle bodů 45 až 50 tohoto rozsudku. Pokud žádost žalobce odmítne z jiných důvodů, vtělí tyto důvody do svého rozhodnutí. Pokud neshledá důvod žádost žalobce odmítnout, požadované informace žalobci poskytne.
56. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci náleží náhrada zaplaceného soudního poplatku (3 000 Kč) a náhrada nákladů právního zastoupení. Ty spočívají v odměně jeho zástupce za 4 úkony právní služby (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tj. převzetí zastoupení a sepsání žaloby, repliky a tripliky], z toho za 3 úkony v částce 3 100 Kč/úkon (§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.] a za 1 úkon v částce 4 620 Kč (§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu v nyní účinném znění); celkem 13 920 Kč, a náhradě hotových výdajů za 3 úkony v částce 300 Kč/úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.], a za 1 úkon v částce 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu v aktuálním znění); celkem 1 350 Kč. Zástupce žalobce je plátcem DPH. Proto se náklady právního zastoupení dále zvyšují o částku DPH (3 207 Kč). Celková částka náhrady nákladů řízení tedy činí celkem 21 477 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.